

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatio Synoptica De Ivdiciis Ad Lib: II. Decretal:
Gregorii IX.**

**Herberstein, Ferdinand von
Tabarelli de Fatis, Donato Vincenzo**

Spirens., 1660

3. An Iudex privatam scientiam habens de innocentia Rei, qui in judicio
nocens probatur, eum condemnare poßit? quid res judicata an semper in
rem ipsam condemnet Iudex? & in quid, dum res petita ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-11416

s? Uno maniorem, communī opinioni præferendam judicat, apud *Mascard*: cit. *Geil*. 2. obs: 94 n. 18. nihil tamen causæ video, cur non in his quoq; si quæstio obscurior sit, plurimum vestigia legere debeamus. *Alciat*: de præsump. reg: 1.

Quid si paria utrinque sint rationum pondera? utramlibet sequi posse docet *Panor*. in cap: 1. de constit: n. 15. quia quamlibet sequendo prudenter operaris. SED nunquid Glōssæ vim juris habent? Negandum cum *Barth*. in L. 3. n. 8. in fin. ff. de just. & jur. sicut enim Glōssatores non possunt glossando facere, librum non approbatum esse approbatum. cap: transl: de constit: & L. fin: *C. de leg* ita non facient, ut eorum glossæ vim juris habeant, sed sumuntanti ponderis habent, quam alterius vi-ri docti. *Geil*: sup: obs: 153.

3. Quod ad factum attinet, placet Ju- dicem sequi fidem eorum quæ probantur L. rem novam. C. 14. de jud: Quare si actor probaverit rem suam esse vel sibi deberi reus condemnand⁹ est: sin minus etiam si nihil ipse præstiterit absolvendus est. L. 4. Cod. de ed D I F F I C U L T A S celeberrima

agitatur à legistis, an etiam in casti quod Jūdex solus sciat, aliter se rem habere atque allegatum fuit, contra innocentem sententiam proferre possit? Placet Azonis consilium, qui Præsidi Bononiæ, cum cadem admitti sine teste vidisset, auctoruit, ut depositâ Judicis persona fungeretur officio testis: *Cujac. 12. obs. 12.* Nequid parte distingui inter supremos Judices, quibus provocatio non est, & inferiores, à quibus est provocatio: quid enim absudi vel ipsum Principem testis officio fungi? nempe periculum est, ne maiestas quidquam decedat. Aliud visum C. Iulio Decemviro apud *Livium lib: 3. Africanum* apud *Val. Max: lib: 4. cap. 1.*

Sed revera aliud quoq; nobis occurrit, si tibi Azonis consilium non arridet, *Cimus. cum Barth: in L. illicitas ff. deit. Præsid: Claro Val. Covar. & aliis,* ubi facili omni possibili diligentia ad liberandum innocentem nihil profecisti, licere ex legatis & probatis reum condemnari ad pœnas minores, v. g. pecuniam, carcerem, exilium, loquendo autem de criminibus, in quibus agitur de pœna capitale.

vel mutilationis non posse Judicem juxta
 probata condemnare reum, quem priva-
 tâscientiâ innocentem novit: esse contra
 complures fatemur, sed tamen à simili
 eam roboramus: quia non potest quis li-
 citè cognoscere carnaliter fœminā, quam
 quis certò scit non esse suam uxorem, esto
 in judicio probetur per legitimos testes
 esse ipsius uxorem, & etiam Judex ipse
 persententiam pronuntiet, & copula sub
 excommunicatione præciperetur: ex com-
 muni omnium sententia. ergo neq; lice-
 bit Judici occidere innocentem ut tales
 à se cognitum quantumvis per falsa testi-
 monia reus probetur: Consequentia
 probatur, quia non minus est intrinsecè
 malum occidere innocentem, cuius vitæ
 non es dominus: quam accedere ad non
 suam, in ordine ad quam non es dominus
 tui corporis. ergo sicut propter probatio-
 nem apparentem maritus putativus eo
 casu non operatur licet idq; ob suam pri-
 vatâscientiam, ita neq; Judex in nostro
 casu. Præterquam quod verissima sit
 hæc propositio, non posse Judicem con-
 demnare reum, qui reus non probatur:

cum in dubia causa pro reo judicare debat L. favorabiliores ff. de reg: juris. at impossibile est ut quem scit innocentem esse, sciat etiam nocentem esse, cum de uno eodemq; objecto, duæ scientiæ contrariæ admitti non possint. ergo.

4. Quod ad rem spectat: res iudicata est ipsa causa controversa, quæ finem controversiæ pronunciatione Judicis accipit, vel absolutione, vel condemnatione. L. 1. ff. de rejud: cavere debet Judex, ne alii de re iudicet, quām quæ in judicium deducta fuit. L. ut fundus. 21. ff. com. Div. Quid verò in judicium venerit ex intentione actoris æstimabit, L. solemus. 61. ff. de jud: intentionis si fuerit ambigua, id capiet, quod utilius est petitori. L. si quis. 76. ff. eod: Non iunt autem alia quidem aperte, alias tacitè: aperte quæ verbis intentionis exprimuntur. cit. L. solemus. tacitè, quæ et non expressa per consequentiam & ipsa petitia intelliguntur: ut fructus, & reliqua accessiones rei petitæ, quæ post judicium acceptum contingunt. Quæ ante litum contestatam contingunt, non pertinent ad Judicem, nisi nominatim petantur. L.